

2019 OKT 28.

Alkotmánybíróság

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mint a 64.M.376/2018 számú ügyben első fokon eljáró bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Balogh Tamara ügyvéd (székhely: [REDACTED])

[REDACTED] (anyja neve: [REDACTED])
továbbiakban: 'Indítványozó') 1. számú mellékletként csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője, a Kúria felülvizsgálati eljárásban meghozott Mfv. III. 10.358/2018/6. számú ítélete ellen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúria Mfv. III. 10.358/2018/6. számú ítélete, melyben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 64.M.376/2018/6 számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az Indítványozó keresetét elutasította, alaptörvény-ellenes, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg, mivel a hivatkozott ítélet sérti az Indítványozó

- Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló tisztességes eljáráshoz, és indokolt bírói döntéshozzávaló jogát,
- ezenkívül a támadott döntés az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság követelményének alapvető sérelmét is jelenti.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

Indítványozó 1975. január 1-től 2005. január 17-ig a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati jogviszonya 2005. január 7-én a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (továbbiakban: 'Hszt.') 53.§ b) pontja alapján, nyugállományba helyezéssel szűnt meg. A szolgálati idő alapján a BM Humánpolitikai Főcsoportfőnökség Nyugdíjmegállapító Osztálya a 2005. július 26-án kelt 72-56/851/1/2005. számú módosító határozatában 117 543 forint szolgálati nyugdíjat állapított meg Indítványozó részére és a folyósítás kezdő időpontjaként pedig 2017. május 9-ét jelölte meg.

A jelölt határozat a mai napig jogerős és jelenleg is hatályban van.

Ezt követően Indítványozót a korábban hatáskörrel rendelkező Nyugdíjfolyósító Igazgatóság 2010. május 12-én kelt levelében arról tájékoztatta, hogy a BM fenti határozatát nyilvántartásba vették, ezen kívül a tájékoztató levelében a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság a következőket írta: „Igazgatóságunknak a hivatkozott határozat szerinti korbetöltés időpontjától hivatalból kell a szolgálati nyugdíj folyósítása iránt intézkednie.” Annak ellenére, hogy a nyugdíjfolyósító szerv a tájékoztatása szerint hivatalból lett volna köteles eljárni, Indítványozó 2017. május 1. napján, az eredeti határozatban a folyósítás kezdő napjaként megjelölt 2017. május 9-ét megelőzően írásban megkereste a nyugdíjfolyósító szervet és kérte a szolgálati nyugdíja, azaz a 72-56/851/1/2005. számú határozatban szereplő, időközbeni

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
MUNKAÜGYI ÜGYSZÁK 2.
FŐLAJSTROMSZÁM
KEZDŐIRATON:
Pótlás: Gyűjtőlapba/Személyesen/L-nél/Levelezéssel/Közléssel
PÉLDÁNY: IV
MELLÉKLET: KÖZTÜK
FŐLAJSTROMSZÁM:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Ügyszám: IV/ 0 1 8 3 1 - 0 / 2019
Érkezett: 2019 NOV 14.
Példány: 1 Kezelőiroda:
Melléklet: 1

emelésekkel, kiegészítésekkel növelt összeg folyósítását, egyúttal közölte a folyósító szervvel a folyósításhoz szükséges adatokat. **A folyósító szerv 2017. május 11-én kelt válaszában** arról tájékoztatta az Indítványozót, hogy a 2011. évi CLXVII. törvény (továbbiakban: *”Khtv.”*) 5.§ (1) bekezdése csak a már szolgálati nyugdíjban részesülők esetében írta elő a nyugellátás járandósággá történő átalakítását, valamint hivatkozott arra is, hogy az öregségi nyugdíj megállapításakor kérheti a nyugdíjkorrekciót (azaz a nyugdíj összegének az időközi emelésekkel történő megváltozását). Tájékoztatta továbbá Indítványozót arról is, hogy a folyósítás nélkül megállapított szolgálati nyugdíj folyósítására kizárólag az 1997. évi LXXXI. törvény (*”Tny.”*) 18.§-a szerinti öregségi nyugdíjkorhatár (azaz a 65. életév) betöltését követően kerülhet sor. A folyósító szerv tájékoztatása egyéb indokolást nem tartalmazott. Indítványozó a választ nem fogadta ezért **ismételten megkereste a társadalombiztosítási szervet** és kérte részletes tájékoztatásukat az ügygel kapcsolatban, és egyúttal levelében sérelmezte azt is, hogy a 2005. július 26-án kelt BRFK határozat és a 2010. május 12-én kelt tájékoztató levél elküldése óta egyetlen olyan felhívást, tájékoztatást, határozatot nem kapott az igazgatási szervtől, mely által értesülhetett volna arról, hogy ő a korábbi határozatok és tájékoztatás ellenére 2017. május 9-től nem lesz jogosult a 2005-ös jogerős határozatban szereplő összeg szolgálati nyugdíj vagy egyéb jogcímen történő folyósítására.

A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság 2017. június 23-án kelt válaszelevelében megismételte a korábbi levelében foglaltakat, egyúttal tájékoztatta az Indítványozót, hogy *„A szolgálati nyugdíj megállapító határozat nem, hanem annak alapjául szolgáló Hszt. 182-192.§-ai kerültek hatályon kívül helyezésre.”*. A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság álláspontja szerint tehát a **BM 2005. július 26-án kelt 72-56/851/1/2005. számú módosító határozata továbbra is érvényben van, mivel azt nem helyezték hatályon kívül.**

Ezt követően a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság tájékoztatásának megfelelően Felperes megkereste a Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatalát (továbbiakban: *„elsőfokú szerv”*) és kérte a nyugdíja folyósítását. Az elsőfokú szerv a **BP-08/L009/902-2/2017. számú határozatával** Indítványozó kérelmét elutasította. Indokolásában előadta, hogy a Hszt. 2005-ben hatályos 182.§ (7) bekezdése a következőképpen rendelkezett *”Nem folyósítható a felső korhatár betöltése vagy megrokkánása előtt a szolgálati nyugdíj annak, akit hivatásos szolgálattal összefüggő kifogásolható életvitele miatti alkalmatlansága, továbbá méltatlanná válása miatt felmentettek, vagy akinek a szolgálati viszonya az 53. § b), e), f) pontja, illetve az 59. § (1) bekezdésének d) pontja alapján szűnt meg.”* Határozatában hivatkozott továbbá arra, hogy a Hszt. 182.§ (7) bekezdését a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (továbbiakban: *Khtv.*) 58.§ k) pontja 2012. január 1-től hatályon kívül helyezte és 2012. január 1-től nem lehet szolgálati nyugdíjat megállapítani. Felperes az elsőfokú szerv határozatát nem fogadta el, ezért fellebbezést nyújtott be, a Budapest Főváros Kormányhivatalához (továbbiakban: *„elsőfokú szerv”*), aki az elsőfokú döntést a **BP/L018/80-2/2017 számú másodfokú határozatával** lényegében változatlan tartalommal helybenhagyta.

A másodfokú határozat ellen 2017. november 6-án felülvizsgálati kérelmet nyújtottunk be a bírósághoz. A közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben eljáró **Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság** keresetünknek helyt adott, és a **64.M.376/2018/6 számú jogerős ítéletében** a társadalombiztosítási szervet új eljárásra és új határozatra utasította. Az indokolásban a bíróság kifejtette, hogy társadalombiztosítási szerv határozata nem felel meg a jogszabályi rendelkezések, az indokolásában tévesen olyan jogszabályhelyekre hivatkozott, melyek jelen ügyben nem alkalmazhatók, ráadásul közigazgatási szerv sem határozatában, sem a per során egyszer sem nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy milyen hatályos jogszabályi rendelkezés írja elő (vagy a határozat meghozatalakor milyen hatályos jogszabályi rendelkezés írta elő) a Tny. 18.§ (1) bek. g) pontjának

jelen ügyben történő alkalmazását, figyelemmel arra a tényre is, hogy a Khtv. kizárólag csak a már folyósított vagy éppen folyósításában (keresőképeség miatt) szüneteltetett nyugdíjakra vonatkozóan tartalmaz rendelkezést és egyáltalán nem rendezi azt a kérdést, hogy miként kell eljárni a megállapított, de még nem folyósított nyugdíjak esetében.

A közigazgatási szerv a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős döntése ellen 2018. június 22-én a **Kúriához felülvizsgálati kérelmet** terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelmében olyan jogszabályhelyekre hivatkozott, melyek a döntés meghozatalakor hatálytalanok voltak, illetve olyan korábbi Kúriai döntéseket jelölt meg, melyek jelen ügyben nem alkalmazhatók.

A felülvizsgálati eljárás a **Kúria Mfv. III. 10.358/2018/6. számú ítéletével fejeződött be**, melyben a Kúria helyt adott a társadalombiztosítási szerv felülvizsgálati kérelmének, az első fokon eljáró bíróság ítéletét megváltoztatva, a keresetünket elutasította.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A társadalombiztosítási szerv határozatának bírósági felülvizsgálatát, mint rendes jogorvoslatot a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz benyújtott keresettel igénybe vettük. A bíróság jogerős ítéletével szemben a társadalombiztosítási szerv terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyet a Kúria a jelen alkotmányjogi panasszal támadott döntésével elbírált. A Kúria ítéletével szemben a rendes bírói úton igénybe vehető további (rendes vagy rendkívüli) jogorvoslat nem áll rendelkezésünkre, mivel a Kúria ítélete ellen további felülvizsgálat a hatályos jogszabály alapján kizárt. Perújítási eljárást jelen ügyben nem kezdeményeztünk.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Jelen ügy vonatkozásában az Abtv. 30.§ (1) bekezdése szerinti 60 napos határidő megtartásra került, mivel a Kúria az ítéletet a részemre, elektronikus úton 2019. augusztus 27 –én kézbesítette. Az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő, a Pp. 146.§ (5) bekezdése alapján (figyelemmel arra, hogy a hatvanadik nap munkaszüneti napra esik) 2019. október 28-án jár le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A megelőző hatósági és peres eljárásokban az indítványozó ügyfélként, illetve peres félként vett részt, a támadott Kúriai döntés az indítványozó jogait és jogos érdekeit közvetlenül érinti, így jelen alkotmányjogi panasz vonatkozásában az indítványozó érintettsége egyértelműen megállapítható.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló tisztességes eljáráshoz és indokolt bírói döntéshez való jogának sérelme a bírói döntést érdemben befolyásolta, mivel az ügy lényegére vonatkozó észrevételeinket, érvelésünket, mely szerint (a jogosultságot megállapító határozatot sem jogszabály, sem közigazgatási szerv nem helyezte hatályon kívül, tehát az a mai napig kötéserővel bíró érvényes határozat, továbbá a Khtv. és egyéb jogszabályok egyáltalán nem szabályozzák a folyósítás nélkül megállapított nyugdíjban részesülők helyzetét) kellő alapossággal nem vizsgálta meg.

A döntésében a Kúria nem tért ki arra, hogy az általunk megjelölt és a Fővárosi Bíróság által elfogadott érveket, miért nem vizsgálta meg, ezekről számot nem adott, és az ítéletében nem találunk arra vonatkozó konkrét indokolást sem, hogy a Khtv. rendelkezéseiből (figyelemmel arra, hogy a

folyósítás nélkül megállapított szolgálati nyugdíjra vagy egyéb járandóságra vonatkozó rendelkezés a Khtv.-ben nem szerepel) miként következik az, hogy az Indítványozó egy, a mai napig hatályban lévő **(hatályon kívül nem helyezett és nem is módosított)** közigazgatási határozat alapján nem jogosult az ellátásra.

Mivel a folyósítás nélkül megállapított járandóságok helyzetét a jogalkotó nem szabályozta, ahogy arra az elsőfokú bíróság is rámutatott, jelen ügyben a közigazgatási szerveknek az Alkotmánybíróság eljárását kellett volna kezdeményezniük. Az eljáró szervek és a Kúria mulasztása az Indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogának sérelmét okozta. **A Kúriai ítéletben meghivatkozott AB határozatok álláspontunk szerint jelen ügyben nem alkalmazhatók.**

A BM Humánpolitikai Főcsoportfőnökség Nyugdíjmegállapító Osztályának 2005. július 26-án kelt 72-56/851/1/2005. számú módosító határozata egy jogerős, mai napig hatályban lévő, a hatóságokra és ügyfelekre is kötőerővel bíró határozat, melyet meghozatala óta sem jogszabály, sem a közigazgatási szervek, sem a bíróságok nem helyeztek hatályon kívül. Az a körülmény, hogy az Indítványozót a 2005-ös határozat meghozatalát követően sem levélben, sem „jogszabály útján” nem értesítették arról, hogy a határozatban szereplő jogosultság nem illeti meg, sőt éppen ellenkezőleg a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság 2017. június 23-án kelt válaszfellevelében megerősítette, hogy a szolgálati nyugdíjat megállapító, 72-56/851/1/2005. számú határozat nem került hatályon kívül helyezésre, álláspontunk szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság követelményének sérelmét is megvalósította. Indítványozó ugyanis jóhiszeműen és alappal bízott abban, hogy a határozatban szereplő időponttól, azaz 2017. május 9- napjától szolgálati nyugdíj vagy egyéb jogcímen a jogerős határozatban megállapított -illetve az időközi emelésekkel, kiegészítésekkel növelt- összegű járandóságban fog részesülni.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XXVIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Tisztelt Alkotmánybíróság a **7/2013 (III.1.) AB határozatában** egyértelműen kifejezésre juttatta, hogy a bíróságokat terhelő indokolási kötelezettség teljesítése, alkotmányos követelmény.

„Az Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatában elvi jelentőséggel erősítette meg, hogy "[e]gyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje." [ABH 2011, 291, 321.; legutóbb megerősítve: 32/2012. (VII. 4.) AB határozat; ABK 2012, 228, 233.] Az Alkotmánybíróság ilyen megfontolásból kiindulva áttekintette a Bíróságnak az **indokolt bírói döntéshez fűződő jog** tekintetében kialakított gyakorlatát, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jog értelmének meghatározásakor is irányadónak tekint. (30). „Az indokolt bírói döntéshez fűződő jog ebből következően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik.”. [33].

„Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, *a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.* Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket. [34].

Jelen ügyben lefolytatott közigazgatási és bírósági eljárásokban számos alkalommal hivatkoztunk arra, hogy a BM Humánpolitikai Főcsoportfőnökség Nyugdíjmegállapító Osztály a 2005. július 26-án kelt 72-56/851/1/2005 határozata egyértelmű rendelkezést tartalmazott arra vonatkozóan, hogy az Indítványozó 2017. május 9-től szolgálati nyugdíjra jogosult (**jogosultságot megállapító határozat**). A szolgálati idő alapján a BM Humánpolitikai Főcsoportfőnökség Nyugdíjmegállapító Osztály a 2005. július 26-án kelt 72-56/851/1/2005. számú módosító határozatában ugyanis 117 543 forint szolgálati nyugdíjat állapított meg Indítványozó részére és a folyósítás kezdő időpontjaként pedig 2017. május 9-ét jelölte meg. Ez a határozat figyelemmel arra, hogy ezen határozatot módosító vagy hatályon kívül helyező határozat, egyéb döntés az illetékes nyugdíjfolyósító szervtől nem érkezett, valamint arra, hogy ezt a határozatot meghozatalát követően sem a hatóságok, bíróságok, sem jogszabályok nem helyezték hatályon kívül (a kordedvezményes nyugdíjakat megszüntető és átalakító Khtv. nem tartalmaz rendelkezést az ilyen esetekre) álláspontunk szerint továbbra is hatályban van, és az eljáró hatóságokra nézve kötelező rendelkezéseket tartalmaz.

A jogosultságot megállapító határozat a **folyósítás egyetlen akadályaként** a korábban hatályban lévő **Hszt. 182.§ (7) bekezdését** jelölte meg. A Hszt. a határozat meghozatalakor, azaz 2005-ben hatályos 182.§ (7) bekezdése a következőképpen rendelkezett *„Nem folyósítható a felső korhatár betöltése vagy megrokkánása előtt a szolgálati nyugdíj annak, akit hivatásos szolgálattal összefüggő kifogásolható életvitele miatti alkalmatlansága, továbbá méltatlanná válása miatt felmentettek, vagy akinek a szolgálati viszonya az 53. § b), e), f) pontja, illetve az 59. § (1) bekezdésének d) pontja alapján szűnt meg.”* A Hszt. 182.§ (7) bekezdését azonban a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (továbbiakban: *„Khtv.”*) **58.§ k) pontja** 2012. január 1-től hatályon kívül helyezte. A Hszt. 182.§ (7) bekezdésének hatályon kívül helyezése a nyugdíjfolyósító szerv álláspontjával ellentétben véleményünk szerint nem eredményezte azt, hogy Indítványozó jogosultsága a 2005-ben megállapított nyugdíjának 2017. május 9-től kezdődő folyósítására megszűnt volna. Éppen ellenkezőleg, a Hszt. hivatkozott szakaszának hatályon kívül helyezésével lényegében megszűnt a folyósítás akadály, azaz már azelőtt folyósítható lett volna a nyugdíj vagy egyéb járandóság, hogy a 2005-ös határozatban foglalt feltételek (nevezetesen az 57. év betöltése vagy rokkantság orvosi megállapítása) bekövetkeztek volna.

Álláspontunk szerint egyetlen jogszabály sem tartalmaz arra vonatkozó rendelkezést, mely a jelenleg is hatályos 72-56/851/1/2005 határozatban megjelölt összeg folyósítását kizárja. Az elsőfokú eljárásban a bíróság felhívta az alperesként részt vevő közigazgatási szervet ilyen tartalmú (folyósítást kizáró) jogszabályhely megjelölésére, azonban ilyen rendelkezést a közigazgatási szerv nem tudott megjelölni.

A közigazgatási szerv nem tudta továbbá megindokolni és alátámasztani azt sem, hogy mire alapítja azon határozatban is kifejezett álláspontját, mely szerint az Indítványozó csak a Tny. 18.§ (1) bekezdés g) pontjában meghatározott életkor, azaz a 65. év betöltése esetén jogosult a már 2005-ben megállapított szolgálati nyugdíj folyósítására. A Kúriához beterjesztett felülvizsgálati kérelmében is utólagosan (ezt korábbi határozatai ugyanis nem tartalmazták) indokolásként kizárólag olyan jogszabályi rendelkezésekre (Hszt. 181.§ (3) bekezdésére) hivatkozott, melyek a határozata

meghozatalakor nem voltak hatályban, így arra hivatkozni nem is lehetett volna. Nyilvánvaló, hogy a jelen ügyben eljáró közigazgatási hatóságok az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében *(Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni)* foglalt indokolási kötelezettségüket súlyosan megszegték, ugyanakkor ezen sérelmet álláspontunk szerint a felülvizsgálati eljárás során eljáró Kúria sem orvosolta.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a 7/2013 (III.1.) AB határozatában egyértelműen kifejezésre juttatta, hogy: „Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.” [34].

A Kúria a határozatában egyáltalán nem tért ki arra, hogy hogyan értékelte és miért nem fogadta el azon érvelésünket, mely szerint módosító és hatályon kívül helyező határozat, illetve jogszabály hiányában az Indítványozó folyósítás nélkül megállapított járandóságáról rendelkező 72-56/851/1/2005. számú határozat továbbra is érvényben van, és a folyósító hatóságokra kötelező erővel rendelkezik.

A Kúria nem foglalkozott azon kérdés megvizsgálásával sem, hogy az Indítványozó nem a szolgálati nyugdíja megállapítását, hanem kizárólag a jogerős és hatályos határozatban már megállapított összeg szolgálati nyugdíj vagy egyéb jogcímen történő folyósítását kérte. A közigazgatási szervek határozataikban ugyanis korábban mindvégig arra hivatkoztak, hogy Hszt. hatályon kívül helyezése miatt nem lehet már szolgálati nyugdíjat megállapítani. A Kúria ítéletében indokolásként csak annyi szerepel, hogy: „a 2005. évi határozatok nem mehetnek teljesedésbe, mert időközben módosult a jogszabályi háttér.” A Kúria az ítéletének indokolásában ugyanakkor, nem jelöli meg pontosan, hogy milyen jogszabályi rendelkezés írja elő, hogy ezeket a határozatokat ne lehessen végrehajtani.

A Kúria ítéletében csak arra hivatkozik, hogy „a felperes tehát a jogerős határozatok ellenére azért nem részesülhet a megállapított nyugellátásban, mert a határozatban megállapított jogosultsági feltételek bekövetkezte előtt a jogalkotó az adott ellátást, szolgálati nyugdíjat megszüntette és a Khtv.-ban nem rendelkezett azon személyek ellátásáról, akik részére még a Hszt. hatálya alatt folyósítás nélküli szolgálati nyugdíj került megállapításra”.

Azon körülményből, hogy a Khtv. nem tartalmaz arra vonatkozó rendelkezéseket, hogy miként kell eljárni a megállapított, de még nem folyósított nyugdíjak (azaz az Indítványozó) esetében, egyáltalán nem következik az, hogy az Indítványozónak a jogerős határozaton alapuló járandóságra vonatkozó jogosultsága „várományi státuszba” került volna. Amennyiben a jogalkotó szándéka valóban ez lett volna, akkor álláspontunk szerint a Khtv.-ben, illetve egyéb módosító jogszabályokban rendelkezett volna a folyósítás nélkül megállapított szolgálati nyugdíjra vonatkozó határozatok hatályon kívül helyezéséről is, ugyanúgy, mint ahogy határozott a kordedvezményes nyugdíjak szolgálati járandósággá történő átalakításáról.

Ezért állítjuk azt, hogy a bírósági felülvizsgálattal támadott közigazgatási határozat meghozatalakor, sem a jelenleg hatályos szabályokból egyáltalán nem következik az, hogy az Indítványozó csak a Tny. 18.§ (1) bekezdés g) pontjában meghatározott életkor, azaz a 65. év betöltése esetén jogosult a már 2005-ben megállapított összegnek a szolgálati nyugdíj vagy egyéb jogcímen történő folyósítására. A Kúria ítélete azonban anélkül, hogy ennek alátámasztására megfelelő, és alapos indokolással szolgálna, ezt az álláspontot juttatja kifejezésre.

A fentiek alapján a Kúria ítélete az Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló indokolt bírói döntéshez való jogát sérti, mert a Kúria az őt terhelő indokolási kötelezettség alkotmányos követelményének nyilvánvalóan nem tett eleget.

Jelen ügyben vitán felül áll, hogy a Khtv. nem rendelkezett az Indítványozóhoz hasonló, azon személyek sorsáról, akik folyósítás nélkül megállapított jogerős és hatályos határozattal rendelkeznek, de ebből nem következik, hogy a határozatban rögzített összeg folyósítására jogosultságuk megszűnt, vagy ún. várományi státuszba került volna. Álláspontunk szerint mind a közigazgatási hatóságoknak,

mind a Kúriának észlelnie kellett volna a fenti joghézagot és ennek megfelelően a T. Alkotmánybíróság eljárását kellett volna kezdeményezniük. Az eljáró hatóságok és bíróságok ugyanis csak így tettek volna eleget az Alaptörvényben nevesített tisztességes eljárás lefolytatására vonatkozó alkotmányos követelménynek.

A fentiek mellett elő kívánjuk adni, hogy álláspontunk szerint a közigazgatási szervek eljárása, határozatai, és ezen döntéseket jóváhagyó Kúria ítélete az **Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésében** foglalt jogbiztonság követelményének megsértését is jelenti. Mint, ahogy arra már hivatkoztunk a BM Humánpolitikai Főcsoportfőnökség Nyugdíjmegállapító Osztályának 2005. július 26-án kelt 72-56/851/1/2005. számú módosító határozata egy jogerős, mai napig hatályban lévő, a hatóságokra és ügyfelekre is kötőerővel bíró határozat, melyet meghozatala óta sem jogszabály, sem a közigazgatási szervek, sem a bíróságok nem helyeztek hatályon kívül. Az a körülmény, hogy az Indítványozót a 2005-ös határozat óta sem levélben, sem „jogszabály útján” nem értesítették arról, hogy a határozatban szereplő jogosultság nem illeti meg, ezáltal számára „felkészülési időt” sem biztosítottak, és kizárólag csak az általa kezdeményezett (folyósításra irányuló) eljárás során értesült a számára kedvezőtlen döntésről az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság követelményét rendkívüli módon sérti.

Az általunk fent előadottak alapján ezért arra kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítélet alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Az Indítványozó az alkotmányjogi panasszal támadott döntés végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményezte.

b) Jelen alkotmányjogi panasz 1. számú mellékleteként csatolom az Indítványozó meghatalmazását.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52.§ (5) bekezdésére és az 57.§ (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II.27) Tü. határozat 36.§ (2) bekezdésére hivatkozással nyilatkozom, hogy a jelen alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítvánnyal összefüggésben a neve nyilvánosságra hozatalához az Indítványozó nem járul hozzá. Az Indítványozó adatkezelési nyilatkozatát 2. számú mellékletként csatolom.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

- BM 72-56/851/1/2005. számú módosító határozata

- Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala BP-08/L009/902-2/2017. számú határozata

- Budapest Főváros Kormányhivatala BP/L018/80-2/2017. számú határozata

- Indítványozó 2017. november 6-án kelt keresetlevele

- Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 64.M.376/2018/6 számú ítélete

- Indítványozó 2018. szeptember 11-én kelt felülvizsgálati ellenkérelme

- Kúria Mfv. III. 10.358/2018/6 számú ítélete

Kelt: Budapest, 2019. október 23.

Tisztelettel:

[Redacted signature]

képv.:

DR. BALOGH TAMÁS

[Redacted signature]

Mellékletek:

1. számú melléklet ügyvédi meghatalmazás
2. számú melléklet Indítványozó adatkezelési nyilatkozata